CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL
Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, Bucureşti, cod poştal: 020027
Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31
021.310.23.57, 021.316.31.33
Cod fiscal: 10464660 E-mail: ces@ces.ro www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare." *(Art. 141 din Constituția României revizuită)*

CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL
INTRARE Nr. 2366
IEŞIRE
Ziua 11 Luna 04 20 23

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului privind unele măsuri de prevenire și combatere a activităților economice ilicite

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *proiectului de Ordonanță de urgență a Guvernului privind unele măsuri de prevenire și combatere a activităților economice ilicite.*

CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 11.04.2023, desfăşurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare:**

- prevederile proiectului de Ordonanță de urgență a Guvernului, în baza căruia se aplică sancțiunile de la art. 4 alin. (1) și alin. (2), este total lipsit de claritate și de predictibilitate, fiind astfel susceptibil de a fi neconstituțional, în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, coroborat cu cerințele de calitate a actelor normative impuse de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- în practică există numeroase autorizații/ avize/ aprobări pe care trebuie să le obțină persoanele fizice sau juridice în funcție de natura activității economice desfășurate. Nici din textul art. 3, coroborat cu cel al art. 2, și nici din nota de fundamentare, nu se poate înțelege clar la lipsa cărui tip de autorizație se referă fapta contravențională vizată de această prevedere. Dacă textul legal nu ar cuprinde și cea de-a doua ipoteză, aceea a „organizării activității economice în conformitate cu prevederile legale", la o manieră extrem de generală, s-ar putea înțelege, probabil, că lipsa autorizației legale ar viza doar lipsa efectivă a existenței și înregistrării unei forme juridice sub care se pot desfășura activitățile economice (exp. II, IF, societate). Această ipoteză, a interziceri efectuării „activității economice dacă nu sunt organizate cu respectarea prevederilor legale în vigoare" introduce, însă, în textul legal și mai multa lipsă de predictibilitate. În legătură cu această manieră de legiferare neclară, se poate aminti că, prin decizia Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial nr. 495 din 6 iulie 2015, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care incrimina neplata la buget a tuturor impozitelor reținute la sursă, în termen de 30 de zile, fără să precizeze însă în mod clar articolele de lege care prevedeau obligația de reținere la sursă și plată. Astfel, Curtea a constatat că prevederile criticate nu respectau exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv "nu întrunesc condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, fiind contrare dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție" și a apreciat că "atingerea de către stat a unor obiective, chiar și atunci când acestea sunt de interes general și necesare, nu se poate face decât cu respectarea Constituției, care, potrivit art. 1 alin. (5), este obligatorie." De asemenea, Curtea a apreciat că "nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă, previzibilă și accesibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în funcție de ipoteza normativă a legii; tocmai de aceea, autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile mai sus arătate." În aceste condiții, se poate aprecia că art. 2 și art. 3 alin. (1) trebuie modificate astfel încât să circumstanțieze în mod clar faptele contravenționale vizate, eventual prin trimitere expresă la legislația ce reglementează modul de organizare a activităților economice, dacă acesta ar fi scopul legiuitorului;
- potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr.255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.511 din 16 iunie 2005, sau Decizia nr.68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr.181 din 14 martie 2017), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare, reglementarea acesteia să nu poată fi amânată, iar urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. În ceea ce privește „situațiile extraordinare", Curtea a statuat că acestea exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun şi au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr.83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.211 din 8 iunie 1998). De asemenea, potrivit Deciziei nr.258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.341 din 17 aprilie 2006, „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]. Astfel, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public, în cazul de față aceste criterii nefiind întrunite;

- proiectul de act normativ nu este corelat cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările şi completările ulterioare.

Președinte,
Bogdan SIMION